

що грѣшно е. Трѣбува всякога да ся трудимъ да не ся съгласимъ съ діаволъ-тъ и съ чадата му.

П. Що ся учимъ отъ това за человѣческѣ тѣ враждѣ къмъ Бога?

О. Учимъ ся че естественно человѣци-ти по много мразятъ Бога отъ колкото обычатъ най любознай-ти си роднины. Рим. 8; 7.

П. Ставатъ ли и сега подобни гоненія противъ Евангеліе-то?

О. Ставатъ и това е едно доказателство че то е истинно.

П. До колко трѣбува да обычамы Христа?

О. Който люби башъ или майкъ повече отъ мене не е достоинъ за мене, и който люби сынъ или дъщерікъ повече отъ мене не е достоинъ за мене. Ст. 37.

Ако иде нѣкой при мене и не възненавиди башъ си, и майкъ си, и женѣ-тѣ си, и чада-та си, и братія-та си, и сестры-ти си, а още и свой-тѣ си животъ, не може да бѫде мой ученикъ. Лук. 14; 26: Мар. 12; 30-32: 2 Кор. 5; 14, 15: Фил. 3; 7-9.

П. Какъ ся тѣлкува това?

О. Да възненавиди въ Лук. значи да гы обича по малко. И значеніе-то на тия стихове не е да ся отречемъ отъ родители-ти си, и да не гы нагледвамы вече; защото колкото ставамы по добри Христіани, толкова повече ще обычамы и ще ся грыжимъ за тѣлеснѣ-тѣ и духовнѣ-тѣ ползъ на родители-ти си и на всички-ти человѣци; за това значеніе-то е че трѣбува да обычамы Бога повече отъ имотъ-си, отъ роднины-ти си, отъ отечество-то си,